

„EDINOST“
 izhaja dvakrat na teden, vsako srede in
 soboto ob 8. uri zjutraj.
 „Edinost“ stane:
 za vsa leta gl. 6.—; izven Avst. 9.— gl.
 za polu leta „ 3.—; „ 4.50
 za četrt leta „ 1.50; „ 2.25
 Z „Novičarjem“ vred:
 za vsa 1 to gl. 7.—
 „ pol leta „ 3.50
 „ četrt „ 1.75
 Posamične številke se dobivajo v pro-
 dajalnicah tobaka. — Trgate po 5 nov.,
 v Gorici in v „Novičarju“ po 4 nov. —
 „Novičar“ pa po 2 nov.

EDINOST

Oglas in oznanila se računajo po 8
 vrsticah v petiti; za naslove z debelim
 črkami se plačuje prostor, kolikor bi ga
 obseglo navadnih vrstic.
 Poslana, javne zahvale, osmrtnice itd.
 se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi se pošiljajo uredništvu Piazza
 Caserma št. 2. Vsako pismo mora biti
 frankovano ker nefrankovana se ne spre-
 jemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročitno, reklamacije in inserate pre-
 jema upravništvo Piazza Caserma št. 2
 Odprte reklamacije o proste poštnine.

Glasilo slovenskega političnega društva za Primorsko.

»V edinost je moč«

Pozor tržaški mestni in okoličanski volilci!

V listi tržaških mestnih volilcev, sestavljeni od slavne magistrata za bodoče mestne volitve, izpuščeni so mnogi volilci in to posebno naše narodnosti, ker se je držal magistrat njemu uga-jajočega krivega načela, da so volilci le oni, kateri imajo v Trstu domovinsko pravico. Mi pa opozarjamo, da so po državnih zakonih volilci v vse občinske zastope, toraj tudi v tržaški mestni zbor, vsi oni, kateri plačujejo sploh kak davek od posestva, kupčije, obrti in od kakoršnih si bodi dohodkov, to so posebno oni, ki so v privatnih službah in ki plačujejo dohodninski davek, ako stanujejo v tržaški občini. Volilec je torej vsak, ako plačuje tudi najmanjši davek.

Ker poteče z dnem 2. aprila t. l. doba za reklamacije (ugovore) za one, kateri so izpuščeni proti omejenem načelu zakona iz volilnih list, prosimo vse

naše davkoplačevalce, ki ne vedo, ako so vpisani v volilnih listah, da se javijo najkasneje do 7. ure zvečer 31. tega meseca v tiskarni Dolenčevi, kjer dobe vse potrebne informacije in podpišejo od političnega društva „Edinost“ pripravljene reklamacije, katere se uložijo brez vsacega troška za reklamante. Vsakdo naj prinese sè sabo davčne knjižice, oziroma davčne plačilne naloge.

Ako vršé vsi svojo rodoljubno dolžnost, je upanje, da se naš slovenski element pokaže v Trstu in okolici kakor važen, do sedaj postalni krivdi neuvaževan faktor.

Toraj na delo!

Pred volitvami.

Naš mestni zastop je zajedno tudi deželni zbor za mesto tržaško in njega okolico. V oni dobi, ko se mestni zastop konstituira kot deželni zbor, je važnost njegova še velika večja, ker postane zakonodajna oblast, to je, ima pravico sklepati deželne postave, koje potem vlada predlaga Njegovemu Veličanstvu v potrjenje. Taki zakonski načrti, o katerih je razpravljati deželnemu zboru, morejo priti ali od vlade, ali deželnega odbora (pri nas municipalne delegacije) ali pa od posamičnih poslancev. Sklepi deželnega zbora so

Čestiti župnik živel je le v preteklosti ter je le malo vedel o sedanjosti.

Samemu zase živečemu mej živimi zvezki, v tihoti male svoje starofrankovske učne sobe, zdelo so se mu listine starih časov dnevni časniki, čas prevrata pa je imel za novejšo zgodovino. Pozabil je, da sta minila skoro dva veka od krutega proganjanja ubogega mesnega piroga po vsej deželi, ko se je rozinova juha smatrala za „prazno papeževanje“ in roastbeef za nekršćansko jed, in da se je božič z veseljem dvorom kralja Karla ob obnovljenji kraljestva slavno povrnil. Razgrel se je v svojem hudem prepiru z množico dozdevnih sovražnikov, s katerimi se je imel boriti; končal pa je s tem, da je svojim poslušalcem slovesno in ginljivo zabičil, naj se drže od pradedov izročeni jim običajev ter naj bodo v ta veseli praznik cerkveni, veseli in dobre volje.

Nisem še dostikrat slišal propovedi, ki bi bila očitno neposredno učinkovala; kajti ko sem ostavil cerkev, videla se mi je občina brez izjeme prešinjena veselega duha, katerega jim je župnik tako živo polagal na srce. Starejši ljudje so se v gručah zbirali na pokopališčih, pozdravljaje se in roke si stiskaje; otroci letali so sem ter tja, kričali Jul! Jul! ter ponavljali

seveda še veliko večje važnosti nego sklepi mestnega zastopa. Zato smo naglašali že opetovano, da so volitve v mestni zastop tržaški važnejše nego v kateri si bodi občinski zastop v državi, ravno zato, ker odločajo ne le o sestavi mestnega sveta — to je: korporaciji, ki se ima baviti z upravo občinskega premoženja in skrbeti za razne potrebščine občine, v gmotnem in duševnem pogledu — ampak tudi o sestavi deželnega zbora, to je one oblasti, ki ima sklepati postavave.

Za danes se nam vidi umestno, omenjati nekaterih zakonskih načrtov, o katerih bode skoro gotovo sklepati prihodnjemu deželnemu zboru tržaškemu. To so zelo važne zadeve, ki posejajo živo v javno življenje, osobito gledé na okolico. Že misel na te razprave morala bi vspodbuditi naše okoličane, da bi se ob teft volitvah pokazali može, skrbeče za svoj lastni blagor. Dosedaj dogodilo se je šestokrat, da so tu pa tam okoličani glasovali za nasprotno italijanske kandidate le radi kake milostno obljubljene svečnice ali pa kakega — bika. Ti okoličani so bili podobni gospodarju, ki lovi po svojem dvorišču vrabce, mej tem ko mu zlobni ljudje odvajajo iz hleva — krave in voli. Za malenkosti so prodajali svoje glasove, a niso pomislili, da so s tem žrtvovali velike svoje koristi. Celo za bokal vina so prodajali po nekod po okolici svoje glasove, a zaslepljeni niso pomislili, da te bokale morajo plačati le oni sami. Ali kaj plačati?! Stoterno morajo povrniti gospódi, ki je dajala za vino ob volitvah! No, pustimo to, vsaj nam bode še večkrat govoriti o tej žalostni prikazni.

Mej zakonskimi načrti, o kojih bode skoro gotovo obravnavati prihodnjemu deželnemu zboru tržaškemu, so nastopni:

Šolski zakon. Ta zadeva se nam vidi velepomembna iz dvojnega razloga: prvič zato, ker je Trst z njega okolico

nekaj neobdelanih stihov, o katerih je župnik, pridruživši se nam, trdil, da so ostanek iz prastarega časa. Vaščani so snemali klobuke, ko je squire šel mimo, želili mu z vsemi znamenji prisrčnosti in odkritosti vesele praznike, on pa jih je povabil v dvorano, kjer dobe kaj jesti, da jim ne bode mrz. Čul sem več siromakov blagoslavljal ga, kar me je uverilo, da vredni stari gospod pri vseh zabavah svojih ni pozabil prave božične kreposti radodarnosti.

Ko smo šli domov, videlo se mu je, da mu srce kipi dobrotnih in veselih čustev. Gredočim preko višine udarjali so nam zdaj na uho glasovi selskega veselja; squire je obstal za nekaj trenutkov ter se oziral z obrazom, polnim neizrekljive dobrote. Lepota tega dneva sama je že mogla vzbujati ljubezen do človeštva. Navzlic mrzlemu jutru dobilo je solnce na brezoblačni poti svoji toliko moči, da je v vseh južnih bregih raztopilo tenko sneženo odejo ter odkrilo živo zelenje, katero celo sredi zime krasí angleško pokrajino. Velike proge smijočega zelenja razlikovale so se rezko od svetle belote senčnih pobočij in globelij. Vsak zavarovan kos zemlje, v katerega so se upirali polni solnčni žarki, dajal je potok mrzle in čiste vode, ki je blestela

jedina pokrajina v državi, ki še nima svojega šolskega zakona, in drugič zato, ker je zgodovina borbe za tak zakon s vladne strani najbolji dokaz za našo trditve, da je vladni upliv mej kolovodji tržaškimi na zelo nizki stopinji, tako, da nismo nikakor pretiravali, ko smo rekli, da sta po nesrečni politiki, tirani na Primorskem, zgubljala tla vlada sama in državna misel. Vlada je namreč že dvakrat predložila deželne mu zboru po njej sami izdelani načrt šolskega zakona, delovala je z vsem svojim aparatom in storila sploh vse, kar bi moglo zagotoviti vnaprejem tega načrta; ali vsikdar je stvar padla v vodo. V minolem zasjedanju so sicer tudi slovenski zastopniki pripomogli k temu, da se ni vsprejel vladni načrt, ali imeli so v to zelo tehtne razloge. — Vsakemu je jasno, kolike važnosti je šoletvo za vsak narod. V šoli se vzgaja bodoči narod, šola in le šola odločuje, kam in kako se nagne bodoči rod v verskem, narodnem in gospodarskem pogledu. Kaj čuda, da imajo avstrijske narodnosti v hudih borbah sedanjih v prvi vrsti pred očmi — šolo. Ako pa občutijo to potrebo vse narodnosti brez razlike — tudi najrazvitejše, — koliko bolj jo moramo občutiti mi siromašni Slovenci, imejoči zavest, da nam nobena stvar ne more zagotoviti narodnega obstanka, nego krepka narodna zavest, spojena z močatostjo in značajnostjo. Ali kje najti — in potem: kako ohraniti ti lastnosti mej narodom, ako nam že šola v nežnih ercih mori kali, iz kojih bi se mogli razviti ti plemeniti čustvi? Zato je nam Slovencem v obče, osobito pa po obmejnih pokrajinah, paziti neprestano in bistrim očesom na — šolo — posebno pa na tiste, ki imajo šolo v rokah: učitelje in njih nadzor-nike. Vladni načrt zakona za nadzorovanje šol nikakor ni bil tak, da bi mogel razpráti bojazen našo glede na bodočnost, ampak je bil celo tak, da se slovenski po-

skozi kaplajočo travo ter izhlapljala lahne sopare, množeč tenko meglo, ki je visela nevisoko nad zemljskim površjem. Ta zmaga gorkote in zelenja nad mrzlim gospodstvom zime imela je na sebi v istini nekaj razveseljuočega; bila je to, kakor je opomnil squire, podoba božične gostoljubnosti, prodirajoče skozi mrzlotno slovesnost in sebičnost in dvigajoče ter taja-joče sleherno srce. Z veseljem je kazal na znamenja dobrega kosila, katero je oznanjal dim, dvigajoč se iz prijetnih najemniških hiš in nizkih, s slamo kritih koč. „Jako rad vidim“, dejal je, „da ta dan praznujejo bogatini in siromaki; veliko je človeku do tega, da ima vsaj jeden dan v letu, ko je uverjen, da je dobro došel, kamor pride, in svet nahaja, tako rekoč, povsod odprt.“

Squire je dalje tožil ob obžalovanja vrednem propadanji iger in zabav, katere so bile sicer v tem letnem času v nižjih stanovih priljubljene in od višjih obdržavane, takrat, ko so se stare dvorane, gradovi in graščine odpirale, ko se je dan zaznal; ko so bile mize pokrite z osoljenim, divjim svinjskim in govejim mesom ter penečim se pivom; ko je harfa in pesem glasila se celi dan, ko so bili bogatini in reveži jednako dobrodošli in so

PODLISTEK.

Božič na Angleškem.

(Iz W. Irvinga „knjige črtic“ preložil V.)

III.

Božični dan.

(Dalje.)

Župnik nam je napravil jako učeno propoved o božičnih navadah in slovesnostih, ter da moramo božične praznike smatrati ne samo kot praznike hvaležnosti, marveč tudi kot praznike veselja. Istinitost svojega mnenja skušal je podpreti z najzgodnjimi cerkvenimi navadami in utrditi jih z veljavo Theophila iz Cesareje, svetega Ciprijana, Krisostoma, Avguština in mnogih drugih svetnikov in cerkvenih očetov, iz katerih je navel celo množico mest. Jaz nisem mogel popolnoma uvideti, da bi bilo treba uporabljati tako mogočno vojsko pripomočkov, kadar se kaj trdi, čemur očitno nihče ni hotel ugovarjati. Kmalu pa sem uvidel, da je imel poštenjak veliko dozdevnih nasprotnikov; kajti vsled svojih preiskav o božiči se je ves izgubil v razprtijah razklesnikov prevratne dobe, ko so puritanci tako hudo napadli cerkvene slovesnosti in je parlament z javnim razglasom ubogi stari božič pregnal iz dežele.

